

Et fragment av en treskive som kan ha vært en spillbrikke eller en knapp (A50) ble funnet i rute C23, rutedel 11-12-13a som vil si sydvest i ruten. Under undersøkelsen ble den ført til fase 2, og i etterarbeidet til nivå 7/8, som dateres til 1300-1380. Gjenstanden har ikke fått noen videre beskrivelse i rapporten, og uten eksakt henvisning til nivå, lag og relasjon til konstruksjon er det vanskelig å komme videre, men den kan ha vært funnet i en bygning ved siden av gatepartiet.⁵⁴

I alt er rundt atten personnavn nevnt i innskriftene fra Tønsberg, ettersom hvordan man velger å tolke dem. Mange av dem inngår imidlertid i en sammenheng som gjør at de plassert i andre grupper. De resterende innskriftene vil bli omtalt her. Nærmere sagt dreier det seg om seks innskrifter, som kun består av personnavn, og eventuelt kortere tillegg. Gruppe omfatter derfor også eierinnskrifter.

Innskriftene er ristet på beinfragmenter, bearbejdede trestykker og tregjenstander. Geografisk fordeler gjenstandene seg jevnt utover byen. Stort sett dreier det seg om alminnelige norske navn, men det finnes også unntak. Av de mer uvanlige navneinnskriften er A50, som er ristet på et fragment av en liten treplate som kan være en spillbrikke eller en knapp. Den ble funnet i Storgaten 47, muligens i en bygning ved siden av et gateparti, og dateres til første halvdel av 1300-tallet. Runene står på den ene flaten.

ᚠ[.]ᚢᚱᚱ
ᚠ[.]ᚢᚱ

Kun den øverste delen av runene er synlige, men de er allikevel tydelige nok, med mindre den nedre halvdel av treplaten ville avslørt ligaturer. Unntaket er rune 2, som er en stav uten synlige kvister. Det kan derfor i teorien dreie seg om flere tegn, men et vokaltegn synes mest sannsynlig ut ifra sammenhengen.

Innskriften er av Aslak Liestøl blitt rekonstruert til *Loḑurr*, som er en av gudene som blir nevnt i strofe 18 av *Völuspá*, (*Hauksbók*) der han skjenker de første menneskene Ask og Embla livskraft. *Lodur* kan i tillegg være et navn på Loki, og navnet dukker muligens også opp på en svensk mynt, med innskrift **lutir**, som er datert til begynnelsen av 900-tallet. Utenom dette har navnet få eller ingen belegg.¹⁰³